

SUR UN CAS D'AMBLYPYGIE CHEZ *MELOLONTHA MELOLONTHA* Linné

PAR

J. ŁOMNICKI.

J'ai trouvé le 27 mai 1922 à Wyspa (district de Rohatyn, Petite Pologne Orientale) une grande femelle de 27 mm de longueur de *Melolontha melolontha* L. (5), qui s'accorde dans tous les détails avec la forme considérée par Reitter comme le type (2, 3, 6) sauf la conformation du pygidium, auquel la pointe manque entièrement. Le bord postérieur du pygidium est émoussé par un arrondissement comme d'habitude chez la femelle de *Melolontha pectoralis* Germ. (2). [Notre femelle se distingue de cette de *M. pectoralis* Germ. par sa grandeur et par les autres différences spécifiques, parmi lesquelles les plus importantes regardent les angles postérieurs du pronotum (1) qui sont aigus et le disque du pygidium (2, 3, 6) couvert des poils non dressés].

M. melolontha L.
ab. *amblypyga* nov.
F. Kalkus del.

Je donne à cette aberration le nom d'*amblypyga*.¹⁾ Le seul exemplaire trouvé fait partie des collections du Musée Dzieduszycki à Lwów.

Melolontha melolontha Lin. ab. *amblypyga* nov. représente vraisemblablement un type ancien renouvelé par l'atavisme des

¹⁾ ἀμβλύς : émoussé; ἴ, πύργος -- le derrière.

temps reculés, quand aussi chez *Melolontha melolontha* Lin. du moins les femelles montraient ordinairement l'amblypygie.

Court aperçu des ouvrages traitant des hannetons.

- 1) L. Redtenbacher. Fauna austriaca. Wien 1874. I. Bd. p. 489—490.
- 2) E. Reitter. Zur Species-Kenntnis der Maikäfer. D. E. Z. XXXI. 1887. II. p. 532. 536—537.
- 3) E. Reitter. B. T. L. (50). Brünn 1902. p. 260—262, p. 267—268.
- 4) Jos. Petz. Coleopt. Notizen. W. E. Z. XXIV. Jhg. Wien 1905, p. 100.
- 5) L. v. Heyden, E. Reitter, J. Weise. Cat. Col. Eur. II. Ed. Berlin, Paskau, Caen 1906, p. 737.
- 6) E. Reitter. Fauna germ. Stuttgart 1909. II. Bd., p. 333—334.
- 7) M. Lomnicki: Wykaz chrząszczów ziem polskich. Kosmos. Lwów 1913, p. 152.

PRZYCZYNEK DO ZNAJOMOŚCI MOTYLI PUSZCZY BIAŁOWIESKIEJ

[BEITRAG ZUR KENNTNIS DER LEPIDOPTERENFAUNA VON BIALOWIES]

PODAŁ

JAN PRÜFFER.

Motyle Puszczy Białowieskiej do dnia dzisiejszego nie czekały się opracowania.

W dniach 20—24 lipca 1921 roku, bawiąc na wycieczce entomologicznej w Puszczy Białowieskiej z ramienia Polskiego Państwowego Muzeum Przyrodniczego w Warszawie, zwiedziłem Polanę-Białowieża, leśnictwo brockie, stoczek i gródeckie. W ciągu czterech dni zebrałem 107 gatunków i 16 odmian. Stosunkowo tak znaczne wyniki w poszukiwaniach osiągnąłem dzięki ułatwieniom, dokonanych przez p. Szymona Tenenbauma, ówczesnego kierownika Muzeum białowieskiego, za co Mu składam na tem miejscu serdeczne podziękowanie.

Na zasadzie zebranego materiału trudno kusić się o zoogeograficzną charakterystykę terenu. Można natomiast podkreślić formy, które w przyszłości mogą posłużyć do podania tej charakterystyki.